

ИРИНЕЈ

**ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ
ЕПИСКОП ИСТОЧНОАМЕРИЧКИ
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ**

Најљубљеније нам свештенство и монаштво, синови и кћери,
верна чада Источноамеричке епархије наше најсветије Цркве!
Из очинског срца препуног васкршње радости,
честитамо Вам најсветлији и најрадоснији Празник,
Празник над празницима - Христово Васкрсење из мртвих,
сверадосним и древним хришћанским поздравом:

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
РАДОСТ ДОНЕСЕ – ТУГУ ОДНЕСЕ!**

*Радујте се свагда у Господу; опет велим радујте се!
Ваша благост нека буде позната свима људима: Господ је близу. . .
И мир Божји, који превазилази сваки ум,
сачуваће срца ваша и мисли ваше у Христу Исусу.
(Филип. 4,4-5,7)*

И заиста, најљубљенији, *радујте се свагда у Господу*, јер живот поново царује и смрт више не господари! Христос васкрсе и тугу однесе! Христос – Живот и Васкрсење, Живот и Извор наших животâ, *близу је*. Животом Својим, хита нам у сусрет! А сусрет са Њим јесте сусрет са Извором, са Оним који превазилази сваки разбор и људско умовање, са Оним који чува *срца ваша и мисли ваше у Себи*, са Оним Којим све бива испуњено светлошћу Васкрса и Божјим даром живота!

Онај који данас Васкрсе из мртвих, утврди у Себи нераскидиву заједницу Божанске љубави и истине! Тако и ми, попут Свете Марије Магдалине, првог сведока Живог Христа, данас бивамо позвани да превазиђемо сами себе, да постанемо сведоци умирања својих слабости и весници васкрсења свог хришћанског достојанства! Јер у себичности лежи грех, и она је далеко и изван оквира Божанске заједнице љубави. Зато нас, најљубљенији, Господ данас и позива да се не удаљавамо од те заједнице. Данас нас, Васкрсли и Живи Христос, позива на радост живота и светост непорочног живљења, у вечну заједницу љубави са свима онима који пате и тугују!

Стога, љубљени, као оне дивне жене мирносице, брзо похитајмо у сусрет другима, јер *Господ Васкрсе и мирисом све испуни*, надахнуте беху речи савременог светогорског старца Василиоса иверонског, који наставља: *Оно што је потребно јесте смелост, храброст вере. То су доживеле жене мирносице. Шта су учинити могле са изобилном*

љубављу према својој Учитељу? Узеше миро да помаже Учитеља, који беше умро. И исход беше тај да окусише миро Васкрсења – носиле су миро које надјача смрт.

„А анђео им рече: ‘Господ васкрсе; идите реците ученицима и Петру.’ И изишавши побегоше од гроба, јер их ухвати страх и трепет, ником ништа не казаше, јер се бојаху“ (Мк. 16,6-8). Старац затим тумачи: *Рећи да никоме ништа не казаше, значи да су свима рекли све. Казати да их ухвати страх и трепет, значи да ни на било који начин не хтедоше одати лажни утисак о ономе што видеше и доживеше. Јер онај ко прихвати овај доживљај Васкрсења не говори, а опет пак, кроз Његов мук и речи Његове, непрестано казује.*

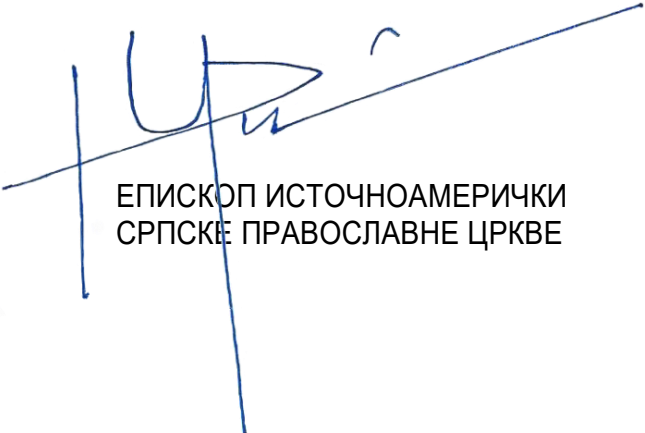
Ниједан човек појединачно, нити било која заједница у целини, не може постојати без сопственог утврђења у Христовој Личности. Она је животу даровала смисао, нови путоказ, и нову вертикалу. Она је за човека нова димензија живљења и бескрајни хоризонт спасења. Речи су Његове путоказ и правац у овој и у оној свету. Јер Он победи смрт и отвори нам капију незападног дана! Једино у Њему и у Његовој заједници љубави може човек да открије своју сопствену личност и пронађе смисао свог живота. Јер преко Њега, који је Личност и заједница, *миришом се све испуни!*

Тога ради, *радујте се свагда у Господу; опет велом, радујте се!* И поново, кличући из свег срца: *Господ је близу*, очински и сверадно Вас поздрављамо, победоносним речима и неућутним ускршњим кликом:

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!**

Дано у Њујорку, о Васкрсу 2018. године.

ВАШ ИСКРЕНИ МОЛИТВЕНИК ПРЕД ВАСКРСЛИМ ХРИСТОМ,

ЕПИСКОП ИСТОЧНОАМЕРИЧКИ
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ